

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Leony Poplerové a přísedících Růženy Vodičkové a Milana Bednáře ve věci

žalobkyně: **XXX**, narozená XXX
bytem XXX
zastoupená advokátem Mgr. Janem Salmonem
sídlem Revoluční 1003/3, Praha 1

proti
žalované: **Nemocnice Pardubického kraje a.s.**, IČO 27520536
se sídlem Kyjevská 44, Pardubice

o zaplacení 812 500 Kč s příslušenstvím,

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni 325 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % p.a. od 1. 10. 2016 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.
- II. Návrh, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobkyni částku 487 500 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % p.a. z částky 325 000 Kč od 1. 10. 2016 do 10. 2. 2017 a s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % p.a. z částky 487 500 Kč od 11. 2. 2017 do zaplacení, se zamítá.
- III. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 99 927 Kč, k rukám právního zástupce žalobkyně Mgr. Jana Salmona, do tří dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.

- IV. Žalobkyně je povinna zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích státem zálohované znalečné ve výši 5 200 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.
- V. Žalovaná je povinna zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích soudní poplatek ve výši 16 250 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou soudu dne 21. 2. 2017 domáhala po žalované, coby svému zaměstnavateli, odškodnění za utrpěný pracovní úraz. Tvrdila, že 27. 2. 2014 utrpěla pracovní úraz, který řádně ohlásila, zaměstnavatel jej uznal, své povinnosti se nijak nezprostil. Žalobkyně byla v pracovní neschopnosti od 28. 2. 2014 do 27. 2. 2016 a trpí trvalými následky. V důsledku pracovního úrazu pozbyla dlouhodobě pracovní způsobilost k práci XXX. Došlo ke změně pracovní smlouvy a žalobkyně nyní vykonává činnost XXX ve sníženém pracovním úvazku na 0,5. Uplatňuje náhradu za ztížení společenského uplatnění (dále jen „ ZSU „) na základě posudku vyhotoveného MUDr. Pavlem Koutem 18. 3. 2016, který ohodnotil ZSU na 2 600 bodů, což odpovídá částce 650 000 Kč. Pracovní úraz významně omezil žalobkyni v životě, zcela se změnilo její společenské uplatnění, životní styl a má významný negativní dopad na uspokojování jejich potřeb. Žalobkyně je schopna nyní chůze pouze omezeně, na krátké vzdálenosti a převážně s využitím kompenzační pomůcky. Musela změnit pracovní pozici, nemůže sportovat, věnovat se jiným aktivitám a zálibám, nemůže se plně starat o vážně nemocné rodiče, s kterými sdílí domácnost. Léčba probíhala zdlouhavě, úraz nebyl vyřešen ihned, byla nutná další operace a psychické dopady měl na žalobkyni i přístup žalované, která dlouhodobě odmítala plnit jednotlivé dílčí nároky. S ohledem na tyto skutečnosti a k nízkému věku žalobkyně, kdy její zdravotní stav nemá pozitivní prognózy, uplatňuje zvýšení vypočteného bodového ohodnocení o 25%, neboť taková částka odpovídá okolnostem věci , skutečným následkům a je přiměřená a založena na objektivních a rozumných důvodech. Požaduje tedy částku 812 500 Kč.
2. Žalovaná s žalobou nesouhlasila, tvrdila, že z dostupných podkladů je zřejmé, že pravý kolenní kloub žalobkyně byl již před pracovním úrazem postižen závažnými degenerativními změnami, které jsou obecným postižením. Žalobkyně se ještě před úrazem podrobila dvěma pravostranným kolenním operacím (1986,2007), trpí XXX, současné obtíže žalobkyně jsou v plné míře důsledkem a projevem obecného onemocnění jejího pravého kolenního kloubu. Pracovní úraz žalobkyně u ní nezanechal žádné trvalé zdravotní následky a nevznikl jí nárok na náhradu ZSU.
3. *Podle § 366 odst. 1 zák. práce účinného do 30.9.2015 zaměstnavatel odpovídá zaměstnanci za škodu vzniklou pracovním úrazem, jestliže škoda vznikla při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním.*
4. *Podle § 380 odst. 1 zák. práce účinného do 30.9.2015 pracovním úrazem pro účely tohoto zákona je poškození zdraví nebo smrt zaměstnance, došlo-li k nim nezávisle na jeho vůli krátkodobým, náhlým a násilným působením zevních vlivů při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním.*
5. *Podle § 372 odst. 1 zákoníku práce účinného do 30.9.2015 se náhrada za bolest a ztížení společenského uplatnění poskytuje zaměstnanci jednorázově.*

6. Podle § 388 zák. práce účinného do 30.9.2015 ve výjimečných případech může soud výši odškodnění stanovenou prováděcím právním předpisem (§ 372 odst. 2) přiměřeně zvýšit.
7. Podle § 271c odst. 1 zák. práce účinného od 1.10.2015 nábrada za bolest a ztížení společenského uplatnění se poskytuje zaměstnanci jednorázově, a to nejméně ve výši podle právního předpisu vydaného k provedení odstavce 2. Podle odst. 2 vláda stanoví nařízením výši nábrady za bolest a ztížení společenského uplatnění odpovídající vzniklé újmě, způsob určování výše nábrady v jednotlivých případech a postupy při vydávání lékařského posudku včetně jeho náležitostí ve vztahu k posuzované činnosti.
8. Podle § 10 nař. vl. č. 276/2015 Sb. byla-li bolest nebo ztížení společenského uplatnění způsobena přede dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení a nebyl-li přede dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení vydán lékařský posudek k odškodnění bolesti nebo ztížení společenského uplatnění, stanoví se nábrada za bolest nebo nábrada za ztížení společenského uplatnění podle tohoto nařízení.
9. Podle § 7 odst. 2 nař. vl. . č. 276/2015 Sb. bodové ohodnocení ztížení společenského uplatnění se určí se zřetelem k povaze, rozsahu, prognóze poškození zdraví, anatomickým a funkčním omezením a jejich dopadu na uspokojování životních, pracovních, vzdělávacích a sociálních potřeb poškozeného a jeho další uplatnění v životě.
10. Podle § 3 odst. 1 nař. vl. č. 276/2015 Sb. hodnota 1 bodu činí 250 Kč.
11. Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba je částečně důvodná, a to na základě následujících skutkových zjištění:
12. Z pracovní smlouvy uzavřené mezi účastnicemi dne 2. 5. 2011 bylo zjištěno, že žalobkyně od 2. 5. 2011 vykonávala práci XXX a to na dobu určitou do 31. 10. 2011. Dohodou o změně pracovní smlouvy z 7. 6. 2012 bylo zjištěno, že pracovní poměr byl změněn na dobu neurčitou. Z dohody o změně pracovní smlouvy č. 3 ze dne 14. 6. 2016 bylo zjištěno, že od 15. 6. 2016 žalobkyně bude vykonávat činnost XXX a bude snížen pracovní úvazek na 0,5.
13. Ze záznamu o úrazu ze dne 3. 3. 2014 bylo zjištěno, že žalobkyně utrpěla úraz 27. 2. 2014 v 8.00 hodin. K úrazu došlo z nespécifikovatelného důvodu, u zaměstnankyně nebyla zjištěna přítomnost na alkohol, nebyla přijata žádná opatření k zabránění opakování pracovního úrazu. Úrazový děj je popsán tak, že při vstávání ze židle se žalobkyně otočila doprava. Žádné předpisy v souvislosti s úrazem porušeny nebyly. Zraněná je pravá dolní končetina kolene.
14. Z hlášení pracovního úrazu pro uplatnění nároku z důchodového pojištění ze dne 27. 1. 2016 bylo zjištěno, že žalobkyně dne 28. 2. 2014 v 8.00 hodin v XXX při prudkém rotačním pohybu doprava z důvodu signalizace pacienta, si podvrtnula pravé koleno, a to při vstávání ze židle. Došlo k distorzi a ruptuře šlachy a ruptuře LCA vazy kolene. Úraz ohlásila vrchní sestra.
15. Z lékařského posudku o zdravotní způsobilosti k práci ze dne 29. 2. 2016 bylo zjištěno, že žalobkyně pozbyla dlouhodobě zdravotní způsobilost práce XXX pro následky pracovního úrazu ze dne 27. 2. 2014. Vhodná by byla práce na zkrácený pracovní úvazek, převážně v sedě, bez dlouhodobého stání a chození, za použití kompenzačních pomůcek – francouzských holí.
16. Z výslechu žalobkyně bylo zjištěno, že XXX. Nyní pracuje 4 hodiny denně XXX: Je XXX, má XXX XXX a XXX let a před úrazem byli všichni zdraví. Bydleli XXX a bydlí zde i nyní. XXX. Po úrazu nároky na péči o rodiče vzrostly, rodičům pomáhá sama, dohlíží na úklid, na nákupy, praní, obědy jim zajišťuje sociální služba. Péče o rodiče je pouze na ní, protože manžel se stará o svou matku, tato péče je pro ni z důvodu chůze po schodech, obtížná. Před úrazem jezdila

denně na kole do práce, XXX. Po úraze už nezvládne dřep, klek, na výlety jezdí autem až na náměstí a tam zvládne asi 1 km procházku s holí. Jízdu na kole nezvládá, na zahradě vydrží pracovat 10 minut ve stoje. Omezila pěstování plodin, rekreační sporty nedělá žádné, nezvládá běžný úklid domácnosti jako je mytí oken, vytírání schodů, zvládne vyluxovat. Auto řídila jenom 3x, nemá jistotu.

17. Z posudku o ztížení společenského uplatnění vypravovaného dle nař. vl. č. 276/2015 MUDr. Pavlem Koutem dne 18. 3. 2016 bylo zjištěno, že lékař omezení hybnosti kolenního kloubu středního stupně – flexe 0° až 95° pod číslem položky 9.15 hodnotil 1 200 body, nestabilitu kolenního kloubu těžkého stupně pod číslem položky 9.17 hodnotil 1 000 body a poúrazovou atrofii svalstva dolní končetiny pod číslem položky 9.56 ohodnotil 400 body. Lékař uvedl, že ZSU nebylo způsobeno předchozími změnami zdravotního stavu, nesouvisejícími s poškozením zdraví pracovním úrazem. U žalobkyně se dá předpokládat zhoršení stavu, nutnost TEP kolene.
18. Ze znaleckého posudku Doc. MUDr. Evžena Hrnčíře CSc. MBA ze dne 22. 2. 2016, který byl zpracován k žádosti Kooperativy pojišťovny a.s. Vienna Insurance Group, bylo zjištěno, že znalec oboru zdravotnictví, odvětví pracovní úrazy a nemoci z povolání, stanovení nemateriální újmy na zdraví, uzavřel, že předmětná událost z 27. 2. 2014 měla u žalobkyně charakter pracovního úrazu. Mimo jiné provedl bodové ohodnocení i ZSU a ohodnotil ho jako nulové, neboť pracovní úraz nezanechal u žalobkyně žádné posudkově významné trvalé zdravotní následky. Její nynější pravostranné kolenní postižení je nutné vysvětlovat v plné míře jako důsledek obecných příčin, tedy jiných, než je předmětný pracovní úraz.
19. Z revizního znaleckého posudku znalce Prof. MUDr. Tomáše Trče, CSc. MBA z oboru zdravotnictví, odvětví ortopedie, traumatologie, který byl zpracován k žádosti soudu, bylo zjištěno, že popsaný úraz žalobkyně vedl k ZSU ve smyslu omezení hybnosti hypotrofie svalstva poraněné končetiny, nestability kolenního kloubu a bolestem, které znemožňují, nebo výrazně stěžují společenské uplatnění. Úraz vznikl pravděpodobně nevhodným uspořádáním ambulance a pohybu v ní. Mechanismem poranění byla prudká rotace pravého kolena s extencí. Při tomto došlo k XXX. V předúrazové době byl již odstraněn XXX, kdy se pacientka léčila pro jiné onemocnění, užívala XXX, které mohou mít vliv na pevnost šlach a povázek. Prokazatelně v předúrazové době bylo koleno vpravo postiženo arthrotickými změnami, které mohou ovlivňovat bolestivost, hybnost a stabilitu kloubu. Znalec provedl bodové ohodnocení ZSU dle vyhl. 440/2001 Sb. platné v době úrazu a hodnotil položku 1391 omezení pohyblivosti kolenního kloubu středního stupně 600 body, položku 140 – viklavost kolenního kloubu 800 body a položku 161 – poúrazová atrophie svalstva dolní končetiny 200 body, celkem tedy 1600 body. Znalec se přiklonil k posouzení vlivu předúrazových změn na omezení hybnosti v rozsahu 50%. Dále hodnotil posudek zpracovaný MUDr. Pavlem Koutem, kde shledal, že lékař zcela pomíjí předúrazové postižení pravého kolenního kloubu, které se na ZSU nepochybně podílí. Navrhl podíl 50%. Dále vytýkal, že tento posudek byl zpracován dle nař. vl. č. 276/2015, nikoli dle vyhl. platné v době úrazu, tj. č. 440/2001 Sb.. K posudku Doc. MUDr. Hrnčíře uvedl, že tento znalec se mýlí, neboť je nesporné, že předmětným úrazem došlo k ruptuře šlachy a nelze vyloučit ani trhlinu regenerátu mediálního menisku, ani trhlinu vazů.
20. Tato skutková zjištění jsou základem pro následující právní závěr soudu:
21. Pojem pracovního úrazu je definován jako porušení zdraví nebo smrt zaměstnance, došlo-li k nim při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním nezávisle na jeho vůli krátkodobým, náhlým a násilným působením zevních vlivů.

22. Mezi účastníky bylo v řízení nesporné a listinnými důkazy shora citovanými prokázané, že žalovaná je od 2.5.2011 zaměstnankyní žalovaného, dne 27.2.2014 utrpěla úraz, který byl posouzen jako pracovní, žalovaná se nezprostila odpovědnosti zaměstnavatele za škodu, v důsledku tohoto pracovního úrazu pozbyla žalobkyně zdravotní způsobilost vykonávat původní povolání - práci XXX a došlo ke změně jejího pracovního zařazení a zkrácení pracovního úvazku na polovinu.
23. Předpoklady odpovědnosti zaměstnavatele vůči zaměstnanci za škodu a nemajetkovou újmu při pracovním úrazu jsou samotný úraz, vznik škody či nemajetkové újmy a příčinná souvislost mezi pracovním úrazem a vznikem škody. Při splnění uvedených předpokladů je odpovědnost zaměstnavatele objektivní a na tom nemůže ničeho měnit ani skutečnost, že na vznik poškození zdraví vyvolaného úrazovým dějem spolupůsobily i jiné vnitřní faktory, důležité je, že pracovní úraz je značnou a důležitou příčinou, neboť bez pracovního úrazu by žalobkyně popsánymi potížemi netrpěla.
24. Soud provedl dokazování za účelem zjištění, zda skutečně pracovní úraz, který soud posoudil dle § 380 odst. 1 zákoníku práce účinného do 30.9.2015, neboť pracovní úraz se stal žalobkyni dne 27.2.2014, zanechal u žalobkyně takové následky, aby bylo možné tento úraz odškodnit – přiznat žalobkyni ztížení společenského uplatnění. V souvislosti s vlivem poškození zdraví na výkon zaměstnání se v rámci náhrady za ztížení společenského uplatnění odškodňuje omezení možnosti seberealizace a společenského uplatnění v návaznosti na výkon povolání (ve smyslu profese) bez přímé souvislosti s výší výdělku, neboť odškodnění tu přichází v úvahu, i kdyby ke snížení výdělku nedošlo. Při hodnocení následků pracovního úrazu pro účely odškodnění za ztížení společenského uplatnění je třeba přihlížet i k předpokládanému vývoji vzniklých změn ve zdravotním stavu.
25. V řízení byly předloženy znalecké posudky MUDr. Kouta a Doc. MUDr. Hrnčíře, které byly však ve značném rozporu - MUDr. Kout provedl bodové ohodnocení ZSU a oproti tomu Doc. MUDr. Hrnčíř uzavřel, že k žádnému trvalému postižení u žalobkyně nedošlo a stanovil hodnocení nulou. Z tohoto důvodu soud přistoupil ke zpracování revizního znaleckého posudku znalcem Prof. MUDr. Tomášem Trčem, CSc.. Tento soudem ustanovený znalec shodně jako MUDr. Pavel Kout provedl stejné ohodnocení postižení jednotlivých poškození zdraví:

MUDr. Kout		Prof. MUDr. Trč, CSc.	
	Nař.vl. č. 276/2015 Sb.	Vyhl. č. 440/2001 Sb.	
omezení pohyblivosti kolenního kloubu středního stupně			
Položka 9.15.	1200 bodů	Položka 1391	600 bodů
viklavost kolenního kloubu			
Položka 9.17.	1000 bodů	Položka 140	800 bodů
pouřazová atrofie svalstva dolní končetiny			
Položka 9.56.	400 bodů	Položka	200 bodů

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Lamberská

		161	
	2 600 bodů		1600 bodů

Pokud jde tedy o jednotlivá poškození, pak soud vycházel z revizního znaleckého posudku znalce Prof. MUDr. Tomáše Trče, CSc., který potvrdil správnost posudku znalce MUDr. Kouta, pokud jde o jednotlivá poškození žalobkyně. Soud tedy uzavřel, že díky shora popsanému pracovnímu úrazu došlo u žalobkyně k potížím, které popsal jak MUDr. Pavel Kout, tak znalec Prof. MUDr. Tomáše Trče, CSc., a žalobkyni vznikl nárok na odškodnění ZSU.

26. Vzhledem k tomu, že nárok žalobkyně je co do základu důvodný, přistoupil soud k vyčíslení tohoto nároku. V době, kdy žalobkyně utrpěla pracovní úraz, tj. 27.2.2014, se odškodnění vyčíslo dle vyhl. č. 440/2001 Sb.. U žalobkyně probíhalo dlouhodobé léčení pracovního úrazu a v mezidobí pak bylo schváleno nař. vl. č. 276/2015 Sb. s účinností od 26.10.2015. Podle tohoto nového vládního nařízení se postupuje u nároků na bolest a ZSU vzniklých od 26.10.2015. V případech, kdy byl úraz nebo ZSU způsoben přede dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení a přede dnem nabytí účinnosti nařízení nebyl vydán lékařský posudek, stanoví se náhrada za bolest nebo náhrada za ZSU podle tohoto nového nařízení. Výše náhrady ZSU dle nař. vl. č. 276/2015 Sb. je stanovena ve výši 250 Kč za 1 bod. Lékařský posudek o odškodnění ZSU byl v tomto případě vypracován MUDr. Pavlem Koutem dne 18.3.2016, proto soud při stanovení výše odškodnění ZSU postupoval dle nař. vl. č. 276/2015 Sb., nikoli dle posudku revizního znalce Prof. MUDr. Tomáše Trče, CSc., který bodové ohodnocení stanovil dle vyhl.č. 440/2001 Sb..
27. Žalobkyni by tak dle nař. vl. č. 276/2015 Sb. náleželo odškodnění ZSU v rozsahu 2 600 bodů po 250 Kč. Revizní znalec Prof. MUDr. Tomáš Trč, CSc. při svém znaleckém zkoumání však zjistil, na rozdíl od MUDr. Pavla Kouta, že u žalobkyně probíhala již před úrazem léčba pravého kolenního kloubu, koleno bylo postiženo arthrotickými změnami, které ovlivňují bolestivost, hybnost a stabilitu kloubu, žalobkyně byla léčena XXX, které mohou mít vliv na pevnost šlach a povázek. K takovému předúrazovému ději je tedy nutné rovněž přihlídnout při stanovení výsledného odškodnění. Soud tedy na základě závěrů revizního znaleckého posudku Prof. MUDr. Tomáše Trče, CSc. přistoupil ke krácení bodového ohodnocení o 50%, když žalobkyně soudu nenabídla žádné jiné důkazy vyvracející závěr tohoto revizního znaleckého posudku.
28. Žalobkyně navrhovala zvýšení odškodnění s odkazem na § 271c zák. práce o 25%. Soud má za to, že důvodem pro zvýšení výživného není délka vyřizování nároků žalobkyně ze strany žalované, toto se projeví v otázce úroků z prodlení z žalovaného odškodnění. Pokud žalobkyně dále zdůvodňovala oprávněnost nároku na zvýšení okolnostmi věci, skutečnými následky s tím, že výše požadovaného zvýšení je přiměřená a založena na objektivních a rozumných důvodech, pak toto blíže nekonkretizovala a soud žádné takové ani jiné důvody pro zvýšení nenalezl. Žalobkyně neztratila zaměstnání, nadále je v pracovním poměru u žalované, je jí vyplácena náhrada mzdy na výdělků po skončení pracovní neschopnosti, žádné jiné zcela výjimečné aktivity v předúrazové době nekonala, její aktivity se nevymykaly běžnému způsobu života.
29. Soud tedy má za to, že poškození zdraví bylo správně stanoveno dle nař. vl. č. 276/2015 v rozsahu 2 600 bodů, toto bodové ohodnocení je však z důvodu předchorobí namísto krátit o 50%, když zde zcela soud vychází ze závěrů revizního znaleckého posudku znalce Prof. MUDr. Tomáše Trče, CSc., tj. na 1300 bodů. Soud nenalezl důvody ke zvyšování stanoveného bodového ohodnocení ve smyslu shora citovaných ustanovení, jak požadovala žalobkyně, proto při hodnotě jednoho bodu 250 Kč a počtu 1 300 bodů, přiznal soud žalobkyni nárok na

odškodnění ZSU v rozsahu 325 000 Kč. Vzhledem k tomu, že žalovaná od počátku odmítala žalobkyni poskytnout odškodnění ZSU, soud přiznal žalobkyni i nárok na úroky z prodlení a to od 1. 10. 2016, kdy k plnění dle posudku znalce MUDr. Pavla Kouta byla žalovaná vyzvána. Výše úroků byla stanovena s odkazem na § 1970 o.z. a nař. vl. č. 351/2015 Sb. (výrok I.). Ve zbývající části soud žalobu zamítl (výrok II.).

30. Podle § 142 odst. 3 o.s.ř. i když měl účastník ve věci úspěch jen částečný, může mu soud přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze soudu. Z citované úpravy je zřejmé, že ustanovení § 142 odst. 3 o.s.ř. je výjimkou z obecné zásady úspěchu ve věci uplatňované při rozhodování o náhradě nákladů řízení, resp. výjimkou ze zásady částečného úspěchu ve věci, na které je založeno ustanovení § 142 odst. 2 o.s.ř. Použití této výjimky připadá do úvahy tehdy, závisí-li úspěch ve věci na znaleckém posudku či na úvaze soudu o výši plnění. Úvahou soudu je míněn postup podle § 136 o.s.ř., který se uplatní tam, kde je základ nároku dán, avšak jeho výši lze zjistit jen s nepoměrnými obtížemi nebo vůbec. Stejně tak je míněna i závislost rozhodnutí na znaleckém posudku, neboť závisí-li na znaleckém posudku rozhodnutí o základu nároku, nelze podle § 142 odst. 3 o.s.ř. postupovat a na místě je vždy aplikace § 142 odst. 2 o.s.ř. (srov. Drápal, L., Bureš, J., a kol. Občanský soudní řád I. Komentář. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 977). Základ nároku žalobkyně v dané věci byl dán, a to s ohledem na odpovědnost žalované za vznik újmy na zdraví žalobkyně. Žalobkyně při uplatnění svého nároku vycházela ze znaleckého posudku znalce MUDr. Pavla Kouta, který byl okresním soudem v řízení do určité míry akceptován a k částečnému zamítnutí žaloby, došlo pouze z toho důvodu, že při dalším zkoumání bylo zjištěno, že je třeba nárok žalobkyně modifikovat. Za této situace žalobkyni svědčí právo na náhradu nákladů řízení před okresním soudem, které je třeba stanovit z celkem přiznaných 325 000 Kč, přičemž odměna za jeden úkon právní služby advokáta z této tarifní částky činí Kč. Náklady, které žalobkyně za řízení před okresním soudem vynaložila, jsou tedy tvořeny :

- odměnou za celkem 8 úkonů právní služby po 9 620 Kč dle § 7 bod 6, § 8 odst. 1, § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. – převzetí věci, předžalobní výzva, sepsání žaloby, 3x písemné vyjádření, účast u jednání 12.10.2017 a 4.9.2018, tj. 76 960 Kč
- 8 x paušálními náhradami hotových výdajů po 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), tj. 2400 Kč
- cestovným zástupce žalobkyně k jednání okresního soudu jízdou osobním automobilem XXX na trase Praha – Pardubice a zpět k jednáním dne 12.10.2017 při průměrné spotřebě 5,37 l/100 km, ujetí celkem 200 km a sazbě základní náhrady 3,90 Kč/km a ceně pohonných hmot 29,50 Kč/l, tj. 1 097 Kč
- cestovným zástupce žalobkyně k jednání okresního soudu jízdou osobním automobilem XXX na trase Praha – Pardubice a zpět k jednáním dne 4.9.2018 při průměrné spotřebě 5,37 l/100 km, ujetí celkem 200 km a sazbě základní náhrady 4 Kč/km a ceně pohonných hmot 30,50 Kč/l, tj. 1 127 Kč
- 10 půlhodinami za ztrátu času po 100 Kč (§ 14 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), tj. 1 000 Kč
- 21% DPH (§ 137 odst. 3 o.s.ř.).

Celkem tak náklady řízení na straně žalobkyně dosáhly před okresním soudem 99 927 Kč a tuto částku je žalovaná povinna nahradit žalobkyni (výrok III.).

31. Soud nepřiznal žalobkyni náhradu nákladů za úkon právní služby a to za sepsání 3 jednoduchých výzev k plnění před podáním žaloby, když kvalifikovaná výzva ve smyslu § 11 odst. 1 písm. h) vyhl. Č. 177/96 Sb. soudem přiznána byla, dále pak nebyla přiznána odměna za studium spisu, neboť takovýto úkon není úkonem právní služby a stejně tak nebylo přiznáno cestovné k soudu za účelem studia spisu.

32. Podle § 148 odst. 1 o.s.ř. stát má podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Pro závěr, který z účastníků je povinen nahradit státu jeho náklady řízení, je výsledek sporu. Stát v tomto řízení hradil znalečné v celkové výši 13 200 Kč. Žalobkyně byla ve sporu úspěšná co do 40%, žalovaná pak co do 60%, proto soud uložil žalobkyni povinnost nahradit České republice státem zálohované znalečné ve výši 5 200 Kč (výrok IV). Žalované pak již soud žádnou povinnost neukládal, neboť tato již v průběhu řízení uhradila zálohu na znalečném ve výši 4 000 Kč.
33. Žalobkyně byla v tomto řízení osvobozena od soudních poplatků, proto stíhá povinnost žalovanou zaplatit soudní poplatek dle § 2 odst. 3 zák. č. 549/91 Sb. a to ve výši 16 250 Kč (výrok V.).
34. Lhůtu k plnění stanovil soud dle § 160 odst. 1 o.s.ř. – třídenní, když soud neshledal důvody pro stanovení lhůty delší.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení, písemně, dvojmo, prostřednictvím podepsaného soudu, ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočka Pardubice. Toto právo nemá ten, kdo se jej platně vzdal.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný požádat soud o soudní výkon rozhodnutí.

Pardubice 4. září 2018

Mgr. Leona Poplerová v.r.
předsedkyně senátu